

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI RADOTÍN A TŘEBOTOV

Farní zpravodaj
číslo 4/2026
28. 03. 2026

Bratři a sestry,

jsou před námi dny, které nás dovedou, dalo by se říct, hodinu po hodině, k největším slavnostem liturgického roku.

Velikonoční triduum, které začíná mší svatou na památku poslední večeře Páně, jsou vzácné chvíle, které nám nabízejí mnoho milostí, když se budeme snažit, abychom je prožili v niterném spojení s Pánem. Dny volna zde nejsou proto, abychom zvládli věci, které jsme nestihli, ale pro nás křesťany je to čas pro Pána. Naše slavení není přeci jen památkou, ale hlavně vděčnou oslavou velké lásky, kterou nám Pán prokázal až do krajnosti. Nechme se vést Duchem svatým, který zná hlubiny naší duše a rád nás uvede do nitra našeho Boha, skrze prožité chvíle s Ježíšem.

Rozjímání o každém okamžiku, který pro nás bolestně prožívá, je, podle Jeho slov, více než se celý rok bičovat až do krve. Naše kostely jsou vyzdobené obrazy o Jeho utrpení, ale na míle vzdáleny realitě, kterou prožíval. Proto je důležité nechat se vést Jeho Duchem. Obrazy jsou obrazy, ale co Duch svatý učiní v našem nitru, bude nepopsatelné, vzhledem k tomu, že to bude korespondovat s našimi zkušenostmi a vším, co jsme prožili. Proto to bude jiné oproti loňsku, naše nitro je jiné. Cíl je stále stejný, tedy nechat se proměňovat k stále dokonalejší podobě dítěte Božího. Rozjímání o utrpení Ježíše Krista je cesta k hluboké vděčnosti, která by měla ovlivňovat naše každodenní rozhodnutí. I když se nám tyto oslavy každoročně opakují, nikdy nejsou stejné a vždy pro nás Pán připravuje mnoho milostí.

Všem nám vyprošuji dostatek sil k odpoutání se od věcí světa, abychom se ponořili do tajemství Ježíšova utrpení, které nás dovede až k slávě vzkříšení.

Přeji požehnané Velikonoce

Timotej

Varhany pro černošický kostel

Nové varhany pro černošický kostel začínají pozvolna vznikat v obci Bílsko nedaleko Olomouce. Varhanáři z firmy Dlabal a Mettler sice nyní intenzivně pracují na velkém nástroji pro ostravskou katedrálu, který budou dokončovat v letošním roce, první sady píšťal ale zhotovili už i pro Černošice, kde by stavbu měli zahájit na jaře 2027. A tak jsme se s Pístem a Hubertem pozvali k varhanářům na návštěvu a jeli jsme se na tu krásu podívat.

text a foto: Martina Řehořová

Exodus do Františkánského kláštera Hájek u Prahy

Byla to naše druhá společná cesta - pouť. Vypravili jsme se třetí sobotu postní od Strahovského kláštera přes Hostivice do Hájků. Cestou jsme probrali nejen věci duchovní, ale i světské a sami jsme se o sobě navzájem dozvěděli zase něco více.

Uprostřed kláštera v Hájkách se tyčí Loreta, místo vpravdě promodlené, kde odsloužil bohoslužbu slova Honza Beneš. A povzbudil nás na další cestě k největšímu svátku v roce - Božímu hodu velikonočnímu Vzkříšení Krista.

Bohu díky všem bratřím a především Pánu, který nás vede po našich cestách. Modlete se prosím za nás, i my se za vás přimlouváme. Díky

Bratři z Exodusu z farnosti Třebotov, Radotín a Černošice

Kříž u závor v Černošicích

Fotografie bez kříže? Co to je za fotografii? Nedejte se mýlit, je to nejstarší nalezená fotografie, kde je zachycen podstavec a dolní část kříže, zbytek je na vaší fantazii.

Mnoho občanů netrpělivě vyhlíží, kdy České dráhy započnou s rekonstrukcí železnice. V Radotíně to mají za sebou, my to netrpělivě vyhlížíme. Tím, jak se to blíží, zainteresovaní přemýšlí postupně nad detaily. Protože konečné dopravní projekty nejsou ještě k dispozici, je ve vzduchu řada otázek. Nedávno při rozhovoru s některými radními bylo vysloveno, že kříž u závor bude přestavbě pravděpodobně překážet a bude se muset řešit jeho přemístění. Kříž. Ano, je to ten, který nám při vjezdu do Černošic za závorami, ukazuje na přítomnost Krista, syna Božího, jeho utrpení, jeho Lásku.

A co jsem o historii kříže nalezl? Nejstarší zmínku jsem nenalezl v kronice ani v mapách, ale při zhlédnutí krátkého filmu Okrašlovacího spolku z roku 1913. Ve třicátých letech 20. století byly nedělní bohoslužby zajišťovány radotínským farářem P. Šípem, který v radotínské kronice uvádí, že v roce 1932 díky péči paní Antonie Knížkové, učitelky z královských Vinohrad byl kříž obnoven a vysvěcen 18. září 1932.

O několik let později o pouti (15.6.1935) byl na tomto místě podstavec kříže zcela přestavěn a upevněn nový dřevěný kříž s korpusem Krista (v té podobě, jak ho známe dnes). Kříž byl pořízen ze sbírky osadníků. Po dvaceti letech se P. Wagner ve farní kronice (rok 1956) zmiňuje, že na podstavec kříže byla připevněna vývěsní tabulka (se směrovkou na kostel).

Uplynulo dalších dvacet let se záznamem v třebotovské kronice o opravě (obnova nátěrů), kterou prováděl Jan Král. Po dalších dvaceti letech (rok 2006) se kříž zlomil v důsledku uhnutí paty kříže. Po dohodě s radnicí se zajištění nového kříže ujala farnost.

Samotný kříž pak vyrobil vlastnoručně tehdejší radní pan Adam jako poděkování za ochranu Boží při autohavárii, a korpus Krista byl restaurován panem Janem Chejnem. Ale netrvalo dlouho a v roce 2021 kříž opět padl v důsledku uhnutí paty kříže. Farnost ze svých prostředků opatřila nový kříž a zajistila restaurování korpusu Krista. Kříž stojí na pozemku města a farnost jest jakýmsi patronem, samotný kříž je symbolem spojeným s místními obyvateli nejen dřívějších časů, ale i současnosti. Kříž je jakýmsi ukazatelem, že tu je někdo nad námi, který nás miluje. Lidé to vnímají, což dokazuje občasné vkládání rozžatých svící a kytic ke kříži. Nyní přichází chvíle postarat se o to, aby kříž získal nové důstojné místo při novém vjezdu do Černošic a aby už při projektování bylo na to pamatováno.

Když už je řeč o kříži, také pamatujme na to, že na novém hřbitově na Vráži, který letos je uveden do provozu, centrální kříž chybí a bylo by vhodné hřbitov centrálním křížem opatřit. Černošice (tedy mám na mysli Mokropsy na Vráži) již přišly na začátku padesátých let 20. stol. o velký kříž na křižovatce Vrážská/Husitská, kdy se tehdejší komunistický režim postaral o jeho likvidaci bez náhrady. Přitom to bylo historické pojitko života mnoha generací místních obyvatel. Mysleme na to, co pro nás znamená takový kříž, okolo kterého denně chodíme nebo jezdíme: **Boží přítomnost pojící se s posvěcením místa, ve kterém žijeme!**

text a foto: Hubert Poul

10 PŘEKVAPENÍ ADORACE

Eucharistie je podle Katechismu katolické církve zdrojem a vrcholem celého křesťanského života. Najít si čas na adoraci nebývá vždy snadné. Pokud se nám to podaří, pak pravidelná adorace může mít překvapující důsledky.

Čas, který věnujeme s otevřeným srdcem adoraci, vás může překvapit těmito deseti způsoby:

1. Rozvine se váš smysl pro úžas a údiv

Atmosféře ticha v kapli nebo kostele a nádheře monstrance se nic nevyrovná a všechno dohromady nám to má pomoci pochopit podstatu adorace. Jsme skutečně před Ježíšem Kristem, Jeho tělem, krví, duší a božstvím. Čím více se noříme do tohoto ticha před Nejsvětější Svátostí, tím více si uvědomujeme, že naší reakcí může být jediné údiv a úžas nad velikostí našeho Boha.

2. Zakusíte pokoj v ostatních oblastech svého života

„Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám,“ říká nám Ježíš (Jan 14,27). Vnější pokoj, který při adoraci zažíváme (ticho a klid), nás zasahuje mnohem hlouběji. Vede k vnitřnímu pokoji, který ovlivňuje všechny oblasti našeho života. Ne že by pak všechno v našem životě bylo dokonalé a bez utrpení, ale Kristův pokoj nám dá jasné vědomí, že životní bouře nás nezničí.

3. Uvidíte dále

Ježíš nám ukládá, abychom se milovali navzájem tak, jak *„on miloval nás“* (Jan 13,34). Když trávíme čas při adoraci, spojujeme se s celým světem – vždyť jsme přece před Stvořitelem všech věcí! Když delší čas chválíme a uctíváme Boha, pak můžeme vidět i za hranice našich vlastních zájmů a zahlédnout potřeby druhých a také světa, v němž žijeme.

4. Občas se budete nudit

Přijdou období, kdy nám adorace vůbec nebude připadat úžasná. Budete rozptýlováni i hlasitějším dechem člověka vedle v lavici, vaše mysl se začne toulat. Možná jste kdysi na počátku při adoraci měli tak nádherné pocity! Pravidelná adorace se však koná v rytmu každodenního života a proto ztrácíme smysl pro její výjimečnost.

Tím se však nesnižuje její hodnota; ani se nepopírá, čím adorace ve skutečnosti je. Naše víra je více než pocity a Bůh v nás působí stále. V tom je právě krása vtělení – Bůh se stal člověkem, vstoupil do všech našich stresů, strachů, problémů – ano, včetně nudy. Vězte, že i jediná hodina adorace, strávená neustálým navracením se k Pánu každých pár minut, když se naše mysl vzdaluje, je přesto tím nejlepším darem, který Bohu můžete dát – svůj čas a svou společnost.

5. Prožijete nové nadšení z adorace

Čím déle při adoraci objevujete, že Bůh je Bohem, který vás miluje a touží s vámi být, tím více budete skutečně chtít jít na adoraci. Pokud vám někdy adorace připadala jako zadaný úkol, můžete se nyní těšit, až na ní zase budete! Adorace je návyková ne díky tomu, co při ní můžeme získat pro sebe, ale protože jsme k adoraci byli stvořeni. I při mši svaté říkáme, že je „důstojné a spravedlivé“, abychom Bohu vždycky a všude vzdávali díky! Adorace je vepsána do našich srdcí a „*naše srdce je nepokojné, dokud nespočine v Něm*“! (sv. Augustin)

6. Do vašeho života vstoupí milost

Je úžasné, jak prosté rozhodnutí k pravidelné, byť i krátké adoraci, promění celý náš život. Ten moment, kdy jste byli vědomě v Boží přítomnosti, v sobě můžete nést ještě dlouho poté, co jste odešli z kaple nebo kostela. Jeho milost nás provází v každém okamžiku, zejména ve chvílích pokušení. Když budeme věnovat více času adoraci, pak snadněji překonáme pokušení. Někdy to zažijeme velmi zřetelně.

7. Uvědomíte si, jakého štěstí se vám dostává

Jestliže máte k adoraci tak snadný přístup, že tam totiž dojedete autem anebo to dokonce máte ke kostelu kousek pěšky, pak poznáte, do jaké míry tuto možnost považujete za samozřejmost.

Jsou lidé, kteří by velmi rádi strávili při adoraci čas s Ježíšem, ale nemohou se hnout z domova, jsou nemocní anebo zcela zaneprázdněni péčí o děti. Pak jsou na světě také ti, kteří pro Eucharistii riskují svůj život v místech, kde jsou pro svou víru pronásledováni. Když pomyslíte na ty, kteří chodí pěšky několik hodin nebo i dní, aby mohli být s Ježíšem ve svátosti, dojde vám, že máme veliký dar. Tím je už jen to, že se můžeme svobodně modlit, nebo že máme kněze, který nám uděluje svátosti.

8. Poznáte Boží smysl pro humor

Čím více jste schopní sedět a nechat Boha mluvit k vám (místo toho, abychom se snažili všechen svůj čas v tichu mluvit k Němu), objevíte, že Bůh má opravdu smysl pro humor. On má rád dobrý vtip a může se stát, že se společně s Ním budete chtít smát nahlas. Možná to zní překvapivě, ale cožpak nejlepší pozemští otcové neprojevují svou lásku také srdečným dobrým humorem?

9. Budete chtít častěji přistupovat ke svátosti smíření

Může to znít strašidelně, ale ve skutečnosti to takové není. Svátost smíření nám dovoluje zažít mocný a nekonečný oceán Božího milosrdenství. Jeho milosrdenství pohlcuje všechny naše hříchy a obdarovává nás skutečnou svobodou, svobodou beze strachu, abychom dokázali skočit do jeho lásky a dobroty, přijmout Boží dokonalé plány pro náš život. Přistupovat ke svátosti smíření vždy znovu a znovu posiluje vědomí skutečnosti, že se vrháme do náruče Otce, který nás velmi miluje a kterého „*nikdy neunaví nám odpouštět*“ (papež František).

10. Zamilujete se

A tomuto se neubráníte! Když strávíte více času s otevřeným srdcem při adoraci a jednoduše dovolíte Kristu, aby vás miloval, pak se zamilujete i vy. Tato láska je vaší podstatou a dovolí vám být skutečně sami sebou. „*Já jsem přišel, aby měly život a aby ho měly v hojnosti.*“ (Jan 10,10).

Zdroj:

Převzato z www.adorace.cz

Původní článek: *Ruth Baker: 10 Surprising Things That Happen When You Go To Adoration More Often*

90. narozeniny p. Jaroslava Svobody z Černošic

Dne 20.3. se dožil
farník Jaroslav Svoboda
90. let. Oslavil to 22.3.
na mši sv. v
Černošicích, které se
zúčastnila jeho
početná rodina.

Pavel Svoboda
foto: Martina Řehořová

Pletení košíků na faře

Ne jedno sobotní ráno se schází několik nadšců několika věkových kategorií na pozvání Petra Urbance na pletení košíků. Také jsme přišli a byli jsme nadšeni. Petr nám všem vysvětlil a ukázal, jak na to. Každý jsme si domů odnesli svůj vlastní košík a měli jsme dobrý pocit, jednak z příjemně stráveného dopoledne, ze společné zábavy a malého společenství. Díky všem zúčastněným.

text a foto: Petr Martínek

FARNÍ DESKOHRANÍ

PONDĚLÍ 13. DUBNA OD 18.HOD.

NABÍDKA

viz QR kód

Přihlášení přes QR kód:

SCAN
ME

PEČENÍ NA NEDĚLI

se koná v sobotu
18.4.2026 od 13:30 hod.

Co to bude? Překvapení.

Těším se na společně strávený čas.
Anna Kubásková

Medailonky katechumenů

Jmenuji se **Adéla Hopianová** a pocházím z čistě ateistické rodiny. V podstatě celý život jsem byla obklopena lidmi s ateistickým pohledem na svět. Možná právě proto trvala má cesta k Bohu a rozhodnutí vstoupit do církve téměř čtyřicet let.

Přesto jsem odjakživa cítila, že nejsem sama. V každé situaci, i v těch nejtěžších, jsem vnímala oporu a ochranu. To, co jsem dříve považovala za šťastné náhody, dnes rozpoznávám jako Boží vedení.

Mnohé události, které se mi zprvu zdály těžké a bolestné, se nakonec ukázaly jako zkoušky, jež mě posouvaly dál – blíž k Ježíši Kristu.

Zásadní impuls přišel před rokem, kdy se mi zdál jeden z nejsilnějších snů mého života – o Svaté Hoře. Toto místo má pro mě výjimečné místo v srdci a vždy jsem tam nacházela klid. Tehdy jsem si naplno uvědomila, že toužím poznat Ježíše Krista a vydat se cestou víry. Zároveň jsem cítila potřebu najít průvodce na této cestě. To se mi podařilo díky mému kamarádovi a kolegovi Michalovi. Když jsem se ho zeptala, zda by mi mohl doporučit kněze, na kterého bych se mohla obrátit, a který by mi byl lidsky blízký, bez váhání odpověděl: „Samozřejmě Timotej.“ Ještě ten den jsem mu zavolala a už po několika vteřinách jsem věděla, že jsem našla toho správného člověka.

Jsem velmi vděčná za celé období přípravy, které mě od mého rozhodnutí neodradilo – naopak mě v něm utvrdilo. Víím, že tato cesta není a nebude vždy jednoduchá. Téměř čtyřicet let jsem žila podle svých vlastních hodnot a pravidel, a nyní do mého života vstupuje mnoho nového. Přesto mám jistotu, že jsem našla své místo. Po celý život jsem měla pocit, že mi něco chybí. Dnes mohu říct, že se cítím celistvá. Děkuji všem, kteří mě na této cestě provázejí.

Adam a Eva Zetkovi

Adam - druhák zdejší základky, můj syn, má cestu ke křtu kratší než já sama. A jsem šťastná, že se k němu rozhodl sám. Jsem vděčná za možnost výuky a povídání si a setkávání, kterou dává místní farnost dětem. Na Adamovi vidím, jak je tu celé ty roky rád.

Já, Eva Zetková, rozená Šmrhová, dítě radotínských cementářů, jsem ještě zažila místní faru jako tmavou smutnou budovu využívanou pro školní družinu.

Kontrast toho místa k současné vlídné lidskosti, setkávání, vyučování, povídání si a radosti si uvědomuji při každé mojí návštěvě.

Dost podobně to vlastně vypadá s mým srdcem. Otázky, přemítání, zvažování a hloubání se v úprku do hluboké dospělosti pod tlakem výkonů změnily na pouhý boj o fyzické přežití, a přesto zůstalo někde uvnitř ono: „Jak to? Odkud? Proč? Je to správně? Cítím se v tom dobře? Kdo ví to důležité?“

Spolu s neodbytným pocitem, že mi stále něco chybí, něco vědět, o něco se pokoušet, něco se učit, něčemu naslouchat, že zůstávám nenaplněná tam, kde je toho nejvíc potřeba, s tím jsem si konečně došla k pokornému uvědomění, kde mi dává smysl hledat odpovědi.

Upřímně děkuji za možnost dál hledat odpovědi, dál čerpat inspiraci k vlastním otázkám, naslouchat a být ve společenství církve. Křest je pro mě velkým osobním krokem, upřímně se těším na přijetí této svátosti, na zacelení chybějícího a otevření cesty k dalšímu poznávání.

Vážení čtenáři, milí farníci,

dovolte mi, abych se vám krátce představil. Jmenuji se **Vít Homolka** a v tomto roce dosáhnu – jak se s trochou nadsázky říká – „magické“ hranice třiceti let. Pocházím z malé vesničky na Šumavě, kde jsem prožil své dětství a do Prahy jsem se přestěhoval před čtyřmi lety za prací i novými životními zkušenostmi.

Má cesta k víře však nezačala až zde. Na cestu za poznáním Boha jsem se vydal už dříve – a to díky setkání s mou nynější manželkou Michaelou. Když jsme se poznávali, velmi brzy jsem si uvědomil, že její víra není jen součástí její identity, ale také zdrojem hodnot, které utvářejí její život. Byly to hodnoty, které mi do té doby byly spíše vzdálené, ale zároveň mě hluboce oslovily svou opravdovostí, klidem a nadějí.

Pokračování na další straně ...

Touha těmto hodnotám porozumět mě postupně vedla k hlubšímu zájmu o křesťanskou víru a život s Bohem. Tato cesta pro mě znamenala nejen hledání odpovědí na důležité životní otázky, ale také postupné objevování nového rozměru života – vztahu s Bohem, který dává smysl i směr. Dnes mohu s vděčností říci, že jsem na této cestě našel nejen hlubší porozumění víře, ale také

pevný základ pro svůj osobní i rodinný život. Společně s manželkou si přejeme tyto hodnoty předávat dál, zvláště jednou našim dětem, a budovat domov založený na víře, důvěře a lásce.

Děkuji vám za přijetí do farního společenství a těším se na společná setkání, sdílení i další kroky na této cestě.

S přáním všeho dobrého

Vít Homolka

Jmenuji se **Jack Cuthbertson**. V současné době jsem katechumen a doufám, že budu o letošních Velikonocích pokřtěn. Téměř celý život jsem žil jako ateista a v posledních několika letech jsem se postupně přiklonil spíše k agnosticismu.

Hluboký řád vesmíru a skutečnost, že my jako vědomé bytosti dokážeme alespoň část tohoto řádu pochopit, se mi už dlouho zdály příliš nepravděpodobné na to, aby šlo o pouhou náhodu. Teprve v posledních několika letech jsem byl ochoten si připustit, že pokud je nepravděpodobné, aby šlo o náhodu, pak to naznačuje akt stvoření – a tím i Stvořitele. Takové přiznání spolu s narozením naší dcery **Ady** mě přivedlo k církvi.

Možná je to tím, že moje cesta ke křesťanství vedla skrze vědu a filozofii, ale v tuto chvíli je pro mě víra spíše něco, čemu rozumím intelektuálně, než něco, co hluboce prožívám. Musím přiznat, že často nepocítuji Boží přítomnost ani jeho lásku a že se často ani necítím výrazně jinak než dřív jako ateista – kromě naděje, že jednou, skrze modlitbu a účast na bohoslužbách, tomu tak bude.

Jsem velmi vděčný, že církev existuje, aby nás všechny vedla k lepšímu životu a že jsme byli Anna, Ada i já v naší místní farnosti přivítáni. Moc děkuji všem, zvláště otci Timotejovi, mému kmotru Aleši Pajgrtovi, mojím manželce Anně a dceři Adě.

Anna Cuthbertson

Ještě před několika lety bych považovala to, že budu za pár dní pokřtěna, za neuvěřitelné. Křesťanství jsem dlouho chápala jako něco, co se dělalo kdysi v minulosti, a většinu života jsem žila jako ateistka. S každým ubývajícím rokem se ale moje víra v absenci Stvořitele stávala méně absolutní. Těžko určit, co přesně bylo tím rozhodujícím faktorem, kterým mi Duch Svátý ukázal cestu dál. Tak jako skoro ve všem v životě mi i zde pomohly knihy. Díky několika skvělým knihám jsem začala vidět křesťanství v jiném a pozitivnějším světle — počínaje knihou Panství kříže:

Jak se formovala duše Západu a konče knihou *Believe: Why Everyone Should Be Religious* (přeloženo přibližně „Věřte: Proč by každý měl mít náboženství“). Dalším důležitým vlivem byl můj manžel Jack. Je takovou naší disciplínou, že vedeme dlouhé debaty o všem kolem nás, a ono když člověk mluví dost dlouho, tak nakonec dojde k otázkám typu: „Proč je něco a ne nic?“ Nejvíce mě ale asi ovlivnilo narození dcery Ady. Bez Boha už jsem zázrak života nijak uchopit nedokázala a myslím, že i během porodu jsem pocítila vliv něčeho „víc“.

Pochybuji ovšem, že bych se zapsala do katechumenátu, kdyby nebylo této skvělé farnosti a otce Timoteje. Od začátku už té formálnější cesty ke křtu jsem pociťovala obrovský pocit klidu a něčeho „správného“ v tom, že se katechumenátu účastním právě zde a že jsem součástí farnosti, která žije a vítá nové členy. Moje cesta k Bohu je stále na samém začátku a někdy si říkám, jestli jsem vlastně na té správné cestičce. Obzvlášť teď během doby postní to bylo někdy složité. Možná je to tak, jak nás otec Timotej varoval, že tato doba může být pro čekatele křtu náročná. Co mi ale dává velkou naději, je to, že někdy Boží přítomnost cítím, a čím víc čtu Písmo a snažím se ve víře žít, tím častěji si toho všímám.

Nemohla jsem se například vůbec rozhodnout, jaké mám zvolit bířmovací jméno. Ani nevím kdy a odkud se mi v mysli objevilo jméno Izidor. Moje znalost svatých je téměř nulová, tak opravdu nevím, kde bych na to jméno přišla. Když jsem si ho vyhledala, nejvíce mě udivilo to, že 4. dubna, tedy den, kdy mám být pokřtěna, je svátek sv. Izidora ze Sevilly, a jeho napojení na knihy mě moc oslovilo. Dříve bych řekla, že je to docela náhoda. Teď si už myslím, že náhoda to není.

Pokračování na další straně ...

Chci ještě podotknout, že ačkoliv s Jackem chodíme do kostela v Černošicích, rozhodli jsme se nakonec být pokřtěni v Radotíně, abychom mohli být pokřtěni otcem Timotejem. Myslím, že otec Timotej byl pro nás přesně ten farář, kterého jsme potřebovali a byli bychom rádi, kdyby naši cestu ke křtu dokončil on.

Děkuji všem, kdo mi na této cestě pomohli a pomáhají, obzvlášť pak otci Timotejovi a Ireně Zálesákové, mé nastávající kmotře.

Jmenuji se **Michal Pátek**, žívím se výchovou a výcvikem psů, pomáhám pánovi na vozíku a rád sportuji. Neměl jsem jednoduché dětství, bylo těžké se vyrovnávat s různými okolnostmi, ovšem o to více jsem se otevíral Bohu. Troufám si říci, že jsem s ním vedl rozhovory, které mě vedly k pravdě, hlubokému pochopení a přijetí. Roky plynuly a bylo jen otázkou času, kdy k němu předstoupím ve křtu. A protože Bůh je takový šprýmař, přivedl mě do Černošic do bydlení hned u kostela.

Netrvalo to dlouho a byl jsem v kostele na každé nedělní mši. Potkal jsem úžasné lidi, za které jsem velmi vděčný a faráře. Hezouna, jehož kázání mi vždy rozdmýchalo oheň v srdci a slzy v očích a já víc a víc cítil, že jsem na správném místě. Nebýt Timoteje a lidí, kteří mě bez váhání mezi sebe přijali, křest by v mém životě nebyl mojí prioritou. Timotej je člověk na správném místě, Bohem vyvolený. Důvěrně mě provázel přípravou katechumenů a pro mě je velká čest být pokřtěn právě Timotejem.

Jmenuji se **Beáta** a je mi 8 let. Ráda sportuji, hraji na klavír a zpívám. Mám 3 sourozence a jednoho pejska.

Vždycky mě lákaly kostely a chtěla jsem se jednoduše dozvědět víc. Našla jsem si tedy náboženství na radotínské faře a moc se mi tu líbí. Ráda na faru chodím a těším se na svůj křest.

Modlitby matek – nabídka

Milí přátelé,

v Radotíně máme skupinkou modlících se maminek, která vznikla, když byly naše děti malinké. Postupem času se změnily naše časové možnosti – děti nám rostou, chodíme do zaměstnání, večer se vracíme unavené domů a s celkovou péčí o rodinu je už menší příležitost se setkat. Přesto ale chceme zachovat tuto tradici ve farnosti a vyzvat další maminky, které tato iniciativa zaujala.

- Mohou se domluvit maminky na mateřské – rodičovské dovolené s malinkými dětmi.
- Některé maminky se mohou přidat k nám, kdo už máme pubertáky a děti na prahu dospělosti.
- Také je zde prostor pro vznik nové skupinky modlících se maminek – babiček.
- Ze zkušeností víme, že je dobré, když skupinu maminek spojuje věk, stav, věk dětí apod.

Třeba někoho z Vás oslovila myšlenka připojit se k nějakému společenství, ale neví, jak a kde začít. To je skvělá zpráva, protože k založení nové skupinky stačí jen dvě maminky.

Pokud Vás cokoli zaujalo a chcete se dozvědět více, ozvěte se mi na tel. 728112759 nebo na milena.zverinova@centrum.cz.

Přikládám několik myšlenek od maminek z naší skupinky, které mi před pár dny napsaly:

Myšlenka MM je nabíjející....

Vděčím MM za hodně i za to krásné společenství dětí a rodin na faře, za to, že je dětem spolu tak dobře, za nábožko a za to, že jste mě přivedli v živé víře...

Bude-li se někdo chtít modlit za děti, za naše rodiny, budu za to vděčná. Cítím, jak jsou modlitby potřeba, jak naše děti nesou...

Jsem za MM mnoho vděčná, posunuly mě tam, kde teď jsem a za to jsem vám všem moc vděčná...

FARNOST RADOTÍN

Postní pásmo písní jako brána
k velikonoční radosti

Tiché Ladení

úterý 31.3.2026 od 17:30

Kostel sv. Petra a Pavla, Radotín

Přijďte se s námi ztišit a naladit na
velikonoční triduum. Hudba a zpěv
pod vedením Pájky Černé. Texty k
rozjímaní z díla Tomáše Halíka.

DĚTSKÁ KŘÍŽOVÁ CESTA

PÁTEK 3. 4. 2026

ČAS: 12:00

OD SKAUTSKÉ KLUBOVNY

**PŘIJDTE PROŽÍT KŘÍŽOVOU CESTU S DĚTMI – VĚKOVĚ NEOMEZENO.
JEDNOTLIVÁ ZASTAVENÍ JSOU DÍLEM DĚTÍ NAŠICH FARNOSTÍ.**

DĚTSKÉ MŠE V RADOTÍNĚ

8. ÚNORA

8. BŘEZNA

12. DUBNA

17. KVĚTNA

14. ČERVNA

**DĚTI SE AKTIVNĚ ZAPOJÍ DO PŘÍPRAVY I
DO SAMOTNÉ RYTMIČKÉ MŠE SVATÉ.**

ZMĚNA TERMÍNU

Farní košť pomazánek

Společná setkávání pomáhají nejen větší soudržnosti a pomoci, ale mohou také být zdrojem inspirace. Kdo by měl zájem o jednu takovou příležitost, může přijít v sobotu **11. dubna 2026 ve 14 hodin** na faru v Radotíně, kde se uskuteční první ročník soutěže o nejlepší farní pomazánku. Nabízíme možnost ochutnání známých i méně známých pomazánek. Hodnocení bude jednoduché – nejlepší známky určí vítěze, porotci budou všichni ochutnávající.

Pravidla soutěže jsou jednoduchá:

- Každý, kdo bude chtít soutěžit, donese (od 13,15 hod.) vlastní domácí pomazánku (množství na plný polévkový talíř) a talíř příloh podle vlastní chuti a zkušenosti. Nesmí se ochutnávat bez přílohy.
- Soutěž bude anonymní. Soutěžící si vylosuje číslo, sám naservíruje pomazánku na talíř a označí číslem.
- Soutěžící může mít více pomazánek, každá bude mít své číslo.
- Čísla se jmény budou známa jen dvěma organizátorům, kteří nebudou hodnotit.
- Hodnocení jako ve škole od 1 do 5, vyhrává pomazánka s nejnižším bodovým průměrem.

Všichni jste srdečně zváni, přijďte si zasoutěžit nebo si jen popovídat a pochutnat si. Třeba si domů odnesete zajímavý recept...

Budu ráda, když mi dáte vědět, kdo se soutěže zúčastní, abych si mohla udělat předběžnou přípravu, ale není to povinnost – děkuji.

Martina Nováková

Vydej se na pout'

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST RADOTÍN A TŘEBOTOV

Mariánská pouť do Medžugorje

7. 5. - 12. 5. 2026

Odjezd v 16:00 hod. a návrat v brzkých ranních hodinách cca 05:00 hod.
Cena zahrnuje ubytování, polopenzi, pojištění, dopravu. V rámci programu je
společná modlitba a výstup na Podbrdo (místo zjevení) a modlitba křížové
cesty na kopci Križevac. Další dle dohody. změna programu vyhrazena

Autobusová doprava
Acrislines

3000,- Kč + 100,- €

rodiny s dětmi budou podpořeny farností

**Medžugorje
BiH**

Náměstí sv. Petra a Pavla 450/2,
Praha 16-Radotín, 15300

+420 737 515 491

Přihlašování

1. svaté přijímání

v Radotíně 31.5. 2026 v 10:30 hod.

V Černošicích 7.6. v 10:30 hod.

Pozor 31.5. je mše
v Černošicích v 8,30 hod.

Tak žít MANŽELSTVÍ, KTERÉ VYDRŽÍ?

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MANŽELE
S OTCEM JAMESEM MANJACKALEM, KATOLICKÝM
MISIONÁŘEM BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

RADIOPALÁC

PRAHA

9. – 10. 5. 2026

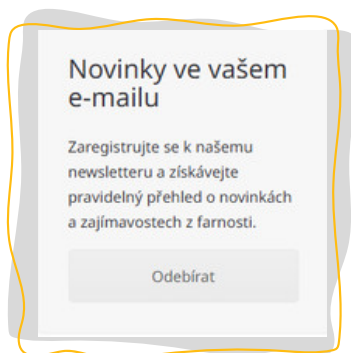
Farní zpravodaj do mailu

Milí farníci,

chcete mít farní zpravodaj vždy po ruce, hned jak vyjde? Přihlaste se k jeho elektronickému odběru – je to jednoduché, pohodlné a navíc tím šetříte náklady na tisk.

Stačí navštívit **www.trs-farnosti.cz** a zadat svou e-mailovou adresu, viz obrázek. Od té chvíle vám bude zpravodaj chodit každý měsíc přímo do schránky – bez čekání, bez starostí.

Děkujeme, že pomáháte farnosti být moderní a ohleduplná k přírodě.

V týdnu od 29. 03. 2026 se modlíme za farnost a zvláště pamatujeme na:

Třebotov – Dollanských; Radotín – Benešovy; Černošice – Frantovy

V týdnu od 05. 04. 2026 se modlíme za farnost a zvláště pamatujeme na:

Třebotov – Forstovy; Radotín – Kučerovy a Kamzíkovy; Černošice – Appeltauerovy

V týdnu od 12. 04. 2026 se modlíme za farnost a zvláště pamatujeme na:

Třebotov – Gronátovy; Radotín – Krystovy; Černošice – Alenu a Jana Paulovy

V týdnu od 19. 04. 2026 se modlíme za farnost a zvláště pamatujeme na:

Třebotov – Flekalovy; Radotín – P. Ambrože; Černošice – Müllerovy

V týdnu od 26. 04. 2026 se modlíme za farnost a zvláště pamatujeme na:

Třebotov – Uchačovy; Radotín – Ptáčkovy; Černošice – Weinholdovy

V týdnu od 03. 05. 2026 se modlíme za farnost a zvláště pamatujeme na:

Třebotov – Macháčkovy; Radotín – Linkovy; Černošice – Pajgrtovy

Stránky Farního zpravodaje jsou otevřené všem, těšíme se na vaše příspěvky.

Uzávěrka dalšího čísla je do pondělí 27.04.2026, zpravodaj vyjde 02.05.2026

Za obsah příspěvků zodpovídají jejich autoři. Neoznačená foto jsou ilustrační.

Texty neprocházejí odbornou jazykovou korekturou.

Změna programu bohoslužeb vyhrazena, aktuální informace vždy na

www.trs-farnosti.cz

Kontaktní osoba: R.D. JCLic. Mgr. Bc. Timotej Maria Pavel Vácha O.Praem.

e- mail: trs-zpravodaj@seznam.cz

Ohlášky farnosti

Neděle 29.3.	KVĚTNÁ NEDĚLE	08:30 10:30	Radotín – Za † bratra Tomáše a neteř Lucii Černošice – Za † Janu a Mirka Svobodovy a celou rodinu
Pondělí 30.3.			
Úterý 31.3.		09:00	Radotín – Za † Libora Báče
Středa 1.4.		18:00	Černošice – Za dar uzdravení sestřenice
Čtvrtek 2.4.	ZELENÝ ČTVRTEK	18:00 18:00	Radotín – Za † tatínka Jana Karlíka, syna Jeníčka a celý rod Černošice – Za farnost
Pátek 3.4.	VELKÝ PÁTEK	12:00 12:00 15:00 15:00	Radotín – křížová cesta v kostele Černošice – křížová cesta v kostele Radotín – velkopáteční obřady Černošice – velkopáteční obřady
Sobota 4.4.	BÍLÁ SOBOTA Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ -Velikonoční vigilie-	09:00 20:30 20:30	Radotín – obřady katechumenů Radotín – Za farnost Černošice – Za Marii a Františka Čížkovy a syna Františka
Neděle 5.4.	Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	08:30 08:30 10:30	Radotín – Za † z rodiny Jarkovských a Heřmanovy Třebotov – Na poděkování za manžela Viléma a prosba o požehnání a dar zdraví Černošice – Za rodinu Fiedlerovu
Pondělí 6.4.		09:00	Radotín – Za † Lumíra Lochmana a celý rod
Úterý 7.4.		18:00	Radotín – Za obrácení hříšníků a spásu jejich duší
Středa 8.4.		18:00	Černošice – Za dar uzdravení a obrácení kamaráda
Čtvrtek 9.4.		09:00	Radotín – prosba o požehnání pro Viktora, Vítka a Kateřinu
Pátek 10.4.		18:00	Radotín - Prosba o požehnání a vedení Duchem svatým pro biřmování kmotřenky
Sobota 11.4.		18:00	Třebotov – Za farnost
Neděle 12.4.	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ -BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ-	08:30 10:30 16:30	Radotín – Za Boží pomoc a hodně sil pro Andreu a její rodinu Černošice – Za † Jaroslava Kosece Kosoř – Za dar zdraví pro manžela, dary a vedení Ducha svatého pro dceru

Neděle 12.4.	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ -BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ-	08:30 Radotín – Za Boží pomoc a hodně sil pro Andreu a její rodinu 10:30 Černošice – Za † Jaroslava Kosece
Pondělí 13.4.		
Úterý 14.4.		18:00 Radotín – Za Klárku a požehnání pro celou rodinu
Středa 15.4.		18:00 Černošice – Za † Růženu Hopfingerovou
Čtvrtek 16.4.		09:00 Radotín – Prosba o požehnání a vedení Duchem svatým pro sestru Marii
Pátek 17.4.		18:00 Radotín – Na poděkování a prosba o požehnání
Sobota 18.4.		18:00 Třebotov – Za Karla a Marii Tenkrátovy, oba rody a duše v očistci
Neděle 19.4.	3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	08:30 Radotín – Za † Martina a Petra Tláskovy 10:30 Černošice – Za farnost
Pondělí 20.4.		
Úterý 21.4.		
Středa 22.4.		
Čtvrtek 23.4.	Svátek Sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hlavního patrona pražské diecéze	
Pátek 24.4.	Památka Obrácení našeho otce sv. Augustína, biskupa a učitele církve	18:00 Radotín - Za † Petra Hodana a celý rod
Sobota 25.4.	Svátek Sv. Marka, evangelisty	18:00 Třebotov – Prosba o požehnání pro pacienty a zaměstnance nemocnice Třebotov
Neděle 26.4.	4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	08:30 Radotín – Za farnost 10:30 Černošice – Za Zdeňka Flossmanna a celou rodinu

Poselství z Medžugorje, 25. prosinec 1989:

„Proto, dítě, čtěte každý den poselství, která jsem vám dala a proměňte je v život. Miluji vás, a proto vás všechny zvu na cestu spasení s Bohem.“

Neděle 26.4.	4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	08:30 10:30	Radotín – Za farnost Černošice – Za Zdeňka Flossmanna a celou rodinu
Pondělí 27.4.			
Úterý 28.4.		18:00	Radotín – Za dar moudrosti při rozhodování a vedení Duchem svatým pro syna Jana
Středa 29.4.	Svátek Sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy	18:00	Černošice – Za † Marii a Jana Vosátkovy
Čtvrtek 30.4.		09:00	Radotín – Na dobrý úmysl
Pátek 1.5.	Sv. Josefa, dělníka	18:00	Radotín – Za kněze
Sobota 2.5.	Svátek Přenesení sv. Norberta, našeho otce	09:00 18:00	Černošice – Za † Helenu Koldovou Třebotov – Za farnost
Neděle 3.5.	5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	08:30 10:30 16:30	Radotín – Za dar poznání Boha a milost obrácení pro bratra Černošice – Za † Dagmar Dufkovou Kosoř – Za † Tomáše Karola Otu Bartala, OPraem.

Poselství z Medžugorje, 18. března 2026 ze zjevení Mirjaně Soldo:

"Drahé děti, nikdy nezapomeňte, jak velká je Boží láska. Skrze tu lásku jsem i já s vámi. Nezapomeňte jak veliké je Jeho milosrdenství. Skrze to milosrdenství vám já ukazuji cestu k pravému štěstí a dokonalému míru. To je cesta k mému Synu. Proto, děti moje, s úplnou důvěrou se odevzdejte mému Synu a nebojte se. Nebojte se budoucnosti, protože ta zcela náleží vůli mého Syna. Proto, děti moje, zřekněte se všeho toho, co vás vzdaluje od mého Syna: falešného štěstí, falešné naděje, falešného lesku. Věřte mému Synu. Vyprávějte mu o svých bolestech, trápeních, touhách a nadějích. Pocítíte Jeho lásku a Jeho požehnání. Děkuji vám!"

Poselství z Medžugorje, 2. dubna 2012:

„Drahé děti, Jako Královna míru chci vám, svým dětem, dát mír, pravý mír, který přichází skrze srdce mého božského Syna. Jako matka prosím, aby ve vašich srdcích zavládla moudrost, pokora a добрta, aby zavládl mír, aby zavládl můj Syn. Když můj Syn bude vladař ve vašich srdcích, budete moci pomoci druhým, aby ho poznali. Když vás nebeský mír ovládne, poznají ho ti, kteří ho hledají na špatných místech a způsobují tím bolest mému mateřskému srdci. Děti moje, budu mít velikou radost, když uvidím, že přijímáte moje slova a že mne chcete následovat. Nebojte se, nejste samy. Dejte mi své ruce a já vás povedu. Nezapomínejte na svoje pastýře. Modlete se, aby stále byli v myšlenkách s mým Synem, který je pozval, aby o něm svědčili. Děkuji vám. “